

„PAVASARIO DELNUOS UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms.

Jurga Valery Brau ne vieno Pilaitiško poezijos pavasario dalyvė. Savo eiles pirmą kartą patikėjo 2013-aisiais pavasariui „Iš aukštybių žydros gilumos“. Po kelių pilaitiško poezijos pavasarių pertraukos, džiaugiamės jos sugrįžimu nors ir iš gerokai tolimesnės nei Karoliniškės vietos. „Nors šiek tiek ir nutolau nuo Vilniaus bei Pilaitės bendruomenės, bet nuo poezijos, matyt, nutolti neįmanoma. Kaip bekeistumei savo gyvenamąją vietą, statusą ar asmens dokumentą – širdyje vis tiek kalasi eilės. Esu ta pati, nors ir šiek tiek kitokia. Gyvenu nebe Vilniuje, bet vis tiek šioje Žemėje. Jaučiu pavasarį, įkvepiu vasarą ir nesigėdiju rudens. Laukiu Kalėdų ir Motinos dienos, nes vis dar turiu ką sveikinti.“

Baltų naktų belaukiant

Baltos naktys iš lėto užkloja
ir naktis pasitraukia iš lėto,
kaip gali nemylėti rytojaus
ir pavasario šitaip gėlėto...
Kalas žiedas iš žemės lyg duona,
kalvis įpučia ugnį sušilęs,
geležis iki skausmo raudona,
kaip galėtum pamiršt savo tylą...
Šypsos obelys baltos lyg fėjos,
vėjas neša žinutę nuo kranto,
kaip gali nematyti atėjęs
tos nakties baltumo ant rankos...
Leidžias skraistė, žiūrovai pakyla
ir naktis nusilenkia miniai,
savo rankose glostai vėl tylą,
basom kojom papartį priminęs...